

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: OT/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010067
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3619010067.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v trestnej veci proti obžalovanému I. G., L.. XX.XX.XXXX E. G.L., P. J. G., Y. XXXX/XX, toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, slobodnému, nezamestnanému, obžalovanému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.04.2019 v Partizánskom, takto

rozhodol:

Obžalovaný I. G., L.. XX.XX.XXXX E. G., P. J. G., Y. XXXX/XX, nezamestnaný

sa uznáva za vinného, že:

dňa 22.03.2019 v čase o 14:05 hod viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky VW Golf s evidenčným číslom G., modrej farby po ulici Y. na sídlisku Š. v meste Partizánske v smere od obce Malé Uherce, kde bol spozorovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Partizánske, pričom obžalovaný uvedené vozidlo zaparkoval pred bytový dom Č.. XXXX, kde sa obžalovaný po zastavení vozidla premiestnil na sedadlo spolujazdca a spoločne so spolujazdcom z vozidla vystúpili cez dvere spolujazdca, kde bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ Partizánske vyzvaný na predloženie potrebných dokladov k prevádzke a vedeniu motorového vozidla, pričom bolo zistené, že obžalovaný má zadržaný vodičský preukaz a bol mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. OT/46/2018-131 zo dňa 28.11.2018 právoplatným 09.01.2019 uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel po dobu 16 mesiacov

teda:

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

čím spáchal:

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len "Tr. zák.").

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., §38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 48 ods. 4 Tr. zák. súd zaraďuje obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. súd ukladá obvinenému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 2 (dva) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal na tunajšom súde dňa 23.03.2019 podľa § 234 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len "Tr. por."), v spojení s § 204 ods. 1 Tr. por. obžalobu na obžalovaného (v tom čase obvineného) I. G., L.. XX.XX.XXXX, na tom skutkovom základe, že dňa 22.03.2019 v čase o 14:05 hod viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky VW Golf s evidenčným číslom G., modrej farby po ulici Y. na sídlisku Š. v meste Partizánske v smere od obce Malé Uherce, kde bol spozorovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Partizánske, pričom obvinený uvedené vozidlo zaparkoval pred bytový dom č. XXXX, kde sa obvinený po zastavení vozidla premiestnil na sedadlo spolujazdca a spoločne so spolujazdcom z vozidla vystúpili cez dvere spolujazdca, kde bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ Partizánske vyzvaný na predloženie potrebných dokladov k prevádzke a vedeniu motorového vozidla, pričom bolo zistené, že obvinený má zadržaný vodičský preukaz a bol mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/46/2018-131 zo dňa 28.11.2018 právoplatným 09.01.2019 uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel po dobu 16 mesiacov.

Súd po vypočutí obžalovaného (v tom čase obvineného) dňa 24.03.2019 rozhodol vo veci trestným rozkazom zo dňa 24.03.2019 č.k. 0T/7/2019-66, proti ktorému podal ihneď po jeho doručení do zápisnice prokurátor odpor.

Súd na prejednanie veci nariadil hlavné pojednávanie na 01.04.2019 o 09:00 hod, na ktoré predvolal obžalovaného (v tom čase obvineného), navrhnutých svedkov P. W., E. K., C.. O. Ž. S. O. C. a o ktorom upovedomil prokurátora a ustanoveného obhajcu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. obžalovaný odpovedal "áno". Uviedol teda, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin. Súd po vyjadrení prokurátora toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal. Preto bolo v súlade s § 257 ods. 8 Tr. por. vykonané len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Súd v súlade s § 296 Tr. por. na pojednávaní prečítal a oboznámil obsah listinných dôkazov potrebných pre rozhodnutie o treste, a to rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/46/2018-131 na č.l. 29 - 34, odpis z registra trestov na č.l. 35, Avízo na č.l. 36, výpis z evidencie priestupkov na č.l. 37, evidenčnú kartu vodiča na č.l. 38 - 41. Z vykonaného dokazovania súd pre potreby rozhodnutia o treste zistil, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 28.11.2018, č.k. 0T/46/2018-131 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.01.2019 č.k. 3To/108/2018-180 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 16 mesiacov.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného vyplýva, že v ňom má zaznamenané dva záznamy. Prvýkrát bol odsúdený Okresným súdom Bánovce nad Bebravou rozsudkom zo dňa 06.08.2018 sp. zn. 3T/36/2018, právoplatným dňa 06.08.2018 pre trestný čin podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), § 20, § 245 ods. 1, § 20, § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, ktorý bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky do 07.08.2020. Druhýkrát bol odsúdený Okresným súdom Partizánske rozsudkom zo dňa 28.11.2018 vo veci sp. zn. 0T 46/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.01.2019 pre trestný čin podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. na nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 04.02.2019. Okrem toho mu bol citovaným rozsudkom uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 1 rok 4 mesiace. Zo systému Avízo súd zistil, že obžalovaný v súčasnosti nie je trestne stíhaný (okrem tohto trestného stíhania).

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky súd zistil, že obžalovaný za obdobie od 24.06.2017 do 23.03.2019 spáchal päť dopravných priestupkov, z toho v jednom prípade išlo o bránenie vo výjazde sankcionované napomenutím a v štyroch prípadoch o prekročenie povolenej rýchlosti sankcionované blokovou pokutou. Naposledy bol uznaný vinným za priestupok, ktorého sa mal dopustiť dňa 27.02.2018.

Z evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplýva, že ostatná blokovaná pokuta mu bola uložená dňa 27.02.2018 za prekročenie rýchlosti v obci najviac o 20 km/h alebo mimo obce najviac o 30 km/h. Vodičský preukaz mu bol zadržaný dňa 04.11.2018 v súvislosti so spáchaním skutku, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 28.11.2018 vo veci sp. zn. OT/46/2018.

Prokurátor navrhol uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody za použitia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., v prvej polovici trestnej sadzby. Obžalovaný navrhol na výkon trestu odňatia slobody zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa jeho názoru nebolo odôvodnené použitie ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. por., pretože to je podmienené závažnosťou trestného činu a mierou narušenia páchatelia. Poukázal na to, že obžalovaný sa trestného činu mal dopustiť v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia Okresným súdom Bánovce nad Bebravou a vo veľmi krátkej dobe po prepustení z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody. Spolu sa dopustil piatich priestupkov na úseku dopravy. Uvedené skutočnosti zvyšujú závažnosť trestného činu, ktorého sa dopustil a svedčia v negatívnom zmysle o narušení páchatelia. Obžalovaný ignoruje predchádzajúce odsúdenie na podmienený trest odňatia slobody a predpisy na úseku dopravy a uložený zákaz činnosti. Preto ho navrhuje zaradiť do výkonu trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Takisto navrhuje uložiť mu trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v prvej polovici zákonného rozpätia.

Obhajca uviedol, že navrhuje zohľadniť pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a uložiť obžalovanému trest povinnej práce podľa § 54 Tr. zák. Uloženie nepodmienečného trestu za skutok, ktorý mu je kladený za vinu, by bolo neprimerane prísne a trest povinnej práce je dobrou alternatívou. Obžalovaný uviedol, že by bolo dobre zvoliť alternatívny trest. Stará sa o matku, pomáha jej s platením bytu. Má v banke štyri spotrebné úvery, nechce, aby dostal upomienky alebo aby bola začatá exekúcia. Rád by sa normálne začlenil do spoločnosti, pracoval, všetko splácal. V poslednom slove uviedol, že mu je ľúto skutku, nevedomil si, keď ho sestra prehovárala, aby s ňou išiel autom, že taká malichernosť ho môže dostať do takéhoto problému, až kým sa vrátil pred vchod, kde ho čakala policajná hliadka a pýtala si vodičské oprávnenie. Vedel, že od toho okamihu sa mu všetko otočilo.

Čo sa týka posúdenia viny obžalovaného, tu súd vychádzal z jeho vyhlásenia, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Uvedený skutok je právne kvalifikovaný ako marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Obžalovaný je osobou, ktorá má trestnú zodpovednosť. Konaním, ktoré sa mu kladie za vinu, maril výkon rozhodnutia súdu o uložení trestu zákazu činnosti tým, že vykonával činnosť, ktorá mu bola zakázaná, keď riadil motorové vozidlo v cestnej premávke. Tým porušil záujem chránený Trestným zákonom na poriadku vo verejných veciach, osobitne na nerušenom výkone činnosti orgánu verejnej moci, ktorým je v posudzovanej veci súd, ktorý uložil obžalovanému trest zákazu činnosti. Štát má záujem na tom, aby boli rozhodnutia jeho štátnych orgánov o zákaze činnosti, či už uloženého v trestnom alebo v priestupkovom konaní, dodržiavané. Tento záujem je natoľko závažný, že ho štát chráni aj prostriedkami trestného práva. Jeho porušenie je teda naplnením jedného zo znakov skutkovej podstaty prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia. Obžalovaný spáchal skutok v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., keďže chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom (chcel viesť motorové vozidlo napriek uloženému zákazu činnosti). Tým boli u obžalovaného naplnené všetky znaky trestného činu - prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Za tento trestný čin je možné uložiť trest odňatia slobody až na dva roky.

Súd pri rozhodovaní o treste vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelia spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatelia, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatelia, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný sa opakovane, už tretíkrát, dopustil spáchania úmyselnej trestnej činnosti. Jedno z predchádzajúcich odsúdení bolo nepodmienečné. Ani vykonaný trest na neho nemal dostatočný preventívny účinok a neodradil ho od spáchania ďalšieho trestného činu. V menšej miere súd prihliadal aj na jeho predchádzajúce potrestania za dopravné priestupky, ktoré svedčia o tom, že obžalovaný má v určitom zmysle problém prispôbiť sa pravidlám spoločnosti. Preto má súd za to, že jeho nápravu je možné dosiahnuť najlepšie trestom spojeným s odňatím jeho slobody. Miernejší trest, prípadne nespojený s odňatím slobody, najmä navrhovaný trest povinnej práce, by u neho potrebný účinok nedosiahol.

Ďalej súd pri určovaní druhu trestu vychádzal z toho, že obžalovaný bol odsúdený za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia Okresným súdom Bánovce nad Bebravou vo veci sp. zn. 3T/36/2018. V súlade s § 49 ods. 2 Tr. zák. mu preto nie je možné výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložiť. Súd preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody nepodmienečný.

Pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody súd vychádzal zo základnej zákonnej trestnej sadzby 0 až 2 roky. Posúdiac poľahčujúce a priťažujúce okolnosti súd dospel k záveru, že u obžalovaného prevažujú poľahčujúce okolnosti. Súd u neho zistil dve poľahčujúce okolnosti. Jednou z nich je priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal aj pred povereným príslušníkom policajného zboru, ktorý vykonával skrátene vyšetrowanie, aj pred sudcom pre prípravné konanie. O úprimnosti jeho oľutovania súd nemá dôvod pochybovať. Druhou poľahčujúcou okolnosťou je, že obžalovaný napomáhal objasňovaniu trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní a súdu podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Za napomáhanie objasňovania trestnej činnosti súd považuje najmä vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 Tr. por., ktoré súd prijal. Súd však u obžalovaného zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť, a to predchádzajúce odsúdenie za trestný čin v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. Obe predchádzajúce odsúdenia obžalovaného boli za úmyselné trestné činy, došlo k nim v relatívne krátkom časovom slede, preto súd nezistil dôvod, pre ktorý by na túto okolnosť v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nemal prihliadať. V zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. sa preto horná hranica trestnej sadzby u neho znižuje o jednu tretinu, t.j. o 8 mesiacov. Je mu teda možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 0 až 16 mesiacov.

Súd sa rozhodol uložiť mu trest odňatia slobody v prvej štvrtine takto určenej trestnej sadzby, t.j. štyri mesiace. Prihliadal pritom na to, že na jednej strane ide u neho už o druhé odsúdenie v pomerne krátkej dobe po sebe za trestný čin spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla. Na druhej strane ale ide o trestný čin takého druhu, ktorého následky sú relatívne menej závažné. Nedošlo totiž k zásahu do práv iných fyzických alebo právnických osôb. Chráneným záujmom, ktorý obžalovaný porušil, je výlučne záujem štátu. Druhovo ide o iné odsúdenie, ako tomu bolo v prípade predchádzajúcich odsúdení. Súd posudzoval aj to, že obžalovaný je osobou v mladom veku, u ktorého je žiaduce, aby sa čo najskôr riadne začlenil do spoločnosti. Trest odňatia slobody dlhšieho trvania by tomu bránil vo väčšej miere, ako je odôvodnené potrebou potrestania obžalovaného. Pritom súd vzal do úvahy aj predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Bánovce nad Bebravou, vo vzťahu ku ktorému obžalovaný zadal dôvod na rozhodovanie o svojom osvedčení, respektíve neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia. Nie je totiž bez dôvodu predpokladať, že u neho dôjde k premene trestu a v konečnom dôsledku bude musieť aj trest uložený Okresným súdom Bánovce nad Bebravou vykonať. Možnosť nápravy obžalovaného ako páchatel'a trestného činu v ústave na výkon trestu odňatia slobody tak podľa názoru súdu bude dostatočne zabezpečená, a to aj uložením relatívne miernejšieho trestu v takej výmere, ku ktorej sa súd priklonil v tomto rozsudku.

Pri určení spôsobu výkonu trestu odňatia slobody súd vychádzal z ustanovenia § 48 Tr. zák. Podľa uvedeného ustanovenia súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, a so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený. Uvedené by dávalo dôvod zaradiť obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Súd sa však rozhodol využiť možnosť zaradiť obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s iným stupňom stráženia, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. So zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného má súd za to, že v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin, preto je možné zaradiť ho do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestným činom, ktorý

spáchal, obžalovaný nespôsobil žiadny nenapraviteľný následok, nezasiahol ním do práv iných osôb. Obžalovaný sa síce trestnej činnosti dopustil opakovane a predchádzajúce odsúdenie nemalo na neho pravdepodobne dostatočný prevýchovný vplyv, avšak toto je možné napraviť aj iným spôsobom, ako sprísnením spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Súd vzhľadom na jeho osobu a charakter spáchanej trestnej činnosti nepovažuje za potrebné, aby bol vo výkone trestu pod sprísneným dohľadom. Súd bez povšimnutia nemohol ponechať ani tú skutočnosť, že uložený trest odňatia slobody je relatívne krátkeho trvania, ale ani tú skutočnosť, že je dôvodné očakávať, že v prípade obžalovaného bude v krátkej dobe rozhodnuté o výkone skôr uloženého podmieneného trestu, ktorý je podstatne dlhšieho trvania, a pri ktorom je dôvodné očakávať jeho nariadenie v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v prípade uvedeného odsúdenia išlo o jeho prvé odsúdenie. Súd preto považuje za vhodnejšie, aj z hľadiska zabezpečenia nerušenej prevýchovy obžalovaného v ústave na výkon trestu, aj z hľadiska jeho možného umiestnenia do konkrétneho ústavu, aj z hľadiska jeho prípadného zaradenia do pracovného procesu, ktoré je takisto dôležité pre jeho prevýchovu, aby bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Okolnosti, na ktoré poukázal prokurátor (spáchanie skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, spáchanie skutku relatívne krátko po prepustení z výkonu trestu a páchanie dopravných priestupkov) súd vzal do úvahy pri ukladaní nepodmieneného trestu. Prokurátorom uvedené okolnosti súd považuje z hľadiska potrestania obžalovaného za relevantné, avšak najmä pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Pri rozhodovaní o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody je potrebné podľa názoru súdu zamerať sa viac na možnosť výchovného pôsobenia trestu na obžalovaného, než na potrebu jeho izolácie. To bude lepšie možné v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd uvažoval aj o tom, že v prípade, ak by bolo došlo k uzavretiu dohody o vine a treste medzi prokurátorom a obžalovaným, súd by v súlade s § 48 ods. 5 Tr. zák. nebol viazaný ustanoveniami o zaradení obžalovaného do výkonu trestu v ústave na výkon trestu s konkrétnym stupňom stráženia. Vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 Tr. por. obsahuje všetky predpoklady, ktoré zákon vyžaduje aj pre začatie konania o dohode o vine a treste. Aj z vyhlásenia obžalovaného dostatočne vyplýva záver, že skutok je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, tento sa k spáchaniu skutku priznal, uznal vinu a dôkazy nasvedčujú pravdivosti jeho priznania. Ak nie je súd viazaný stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. súd v prípade schvaľovania dohody, nie je dôvod na to, aby obžalovaný rovnakú výhodu nemal aj v takom prípade, ak urobí vyhlásenie o svojej vine. V tomto prípade ide o prípustnú analógiu, pretože nejde o rozširovanie podmienok trestnosti činu nad rámec zákona, ale ide o odstraňovanie medzery v zákone spôsobom, ktorý zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky v analogicky použitom ustanovení Trestného zákona. Súd vychádzal pritom aj z právneho názoru vysloveného Krajským súdom v Trenčíne v rozsudku zo dňa 19.11.2018 sp. zn. 23To/110/2018, ktorý obdobie pripustil analógiu použitia ustanovenia § 48 ods. 5 Tr. zák. pri zaraďovaní páchatel'a do ústavu na výkon trestu v prípade, ak urobil vyhlásenie o vine.

Keďže obžalovaný spáchal prečin v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd mu podľa rovnakých pravidiel, za použitia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, v súlade s § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti, a to zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke. Pri určení výmery tohto trestu súd vychádzal z toho, že zákonodarca upravil v § 61 ods. 2 Tr. zák. trestnú sadzbu trestu zákazu činnosti na 1 až 10 rokov. Pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., za použitia rovnakých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako súd urobil v prípade trestu odňatia slobody, mohol súd uložiť obžalovanému trest zákazu činnosti na 1 rok až 6 rokov a 4 mesiace. S prihliadnutím k závažnosti spáchaného skutku, ako aj k ostatným pravidlám ukladania trestov, ktorými sa súd zaoberal už pri rozhodovaní o treste odňatia slobody, súd rozhodol, že uložený trest bude v spodnej polovici upravenej trestnej sadzby. Aj s prihliadnutím na to, že počas výkonu trestu odňatia slobody trest zákazu činnosti u obžalovaného plynúť nebude, súd považuje dobu dvoch rokov v prípade zákazu činnosti za dostatočnú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a ochrannom opatrení v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).